

[Søren Olesen.]

Retsforbundet venter paa, er nogle Tegn paa, at man ønsker at gaa i Gang med det, og ikke, at man paa een Gang skulde ophæve det hele. Vi spejder altsaa efter, om jeg saa maa sige, nogle Foraarstegn i den Retning.

Finansministeren (Thorkil Kristensen):

Jeg vil gerne takke for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet efter Behandlingen i Finansudvalget, idet jeg beklager, at enkelte af det høje Tings Partier ikke kan medvirke til Forslagets Gennemførelse.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Nørlund, at jeg synes, det vilde være uforsvarligt, hvis jeg vilde afgive noget, der skulde ligne en Garanti for, hvilken Import vi i Detailler skal have i de næste halvandet eller to Aar, eller hvor meget det nu kan blive. Dertil ved vi alt for lidt om Fremtiden. Vi ved ikke, hvilke Varer vi overhovedet kan faa fra De forenede Stater, for der som alle andre Steder er Leveringsmulighederne stærkt præget af Produktionsomlægning under Krigen og af den store Vareefterspørgsel, der findes. Vi ved heller ikke, hvilke Leveringsmuligheder der er fra andre Lande. Vi ved ikke, i hvilke Tilfælde det af prismæssige eller andre Grunde er fordelagtigst at købe en Vare i De forenede Stater, og i hvilke Tilfælde det er fordelagtigst at købe den andre Steder, og vi ved heller ikke, hvor store vore Dollarindtægter bliver i det kommende halvandet Aar. Det er klart, at jo større vore Dollarindtægter bliver, des større en Del af vor Import kan vi lægge paa De forenede Stater.

Da vi ikke kender alle disse Faktorer, vil det imidlertid være uforsvarligt at give noget Garanti for, at de og de Ting vil blive købt i De forenede Stater, og de og de andre Ting vil ikke blive købt der. Der er ikke andet at gøre end at prøve i Dag at danne sig et foreløbigt Skøn. Paa et senere Tidspunkt kan man maaske saa danne sig et mere indgaaende Skøn, kan skønne lidt længere Tid frem, end vi kan i Øjeblikket. Det er det, jeg har gjort i første Omgang, idet jeg har givet visse Oplysninger om de Planer, man har i Øjeblikket, men jeg maa understrege, at der selvfølgelig ikke deri kan ligge noget bindende om, at man vil købe de og de bestemte Ting og ikke andre. Det er overhovedet ikke sikkert, at dette bliver muligt. Dette maa ordnes af Administrationen under Regeringens Ansvar, og jeg gentager det Løfte, jeg har givet over for Finansudvalget, at jeg Maaned for Maaned

vil give Finansudvalget de Oplysninger om Handelen, som vi er blevet enige om.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i hans Betragtninger over den store Dollargæld. Det er rigtigt, at den efterhaanden vil blive meget stor, hvis vi faar Brug for hele denne Kredit, hvilket heldigvis ikke er sikkert. Naturligvis mildner det lidt, at vi ogsaa har Tilgodehavender i De forenede Stater. Vi har bl. a. de ikke ubetydelige Skibsfartstilgodehavender, hvis endelige Størrelse vi endnu ikke kender. Men desuagtet er det rigtigt, at det er en betydelig Gæld, og det paalægger os en forsigtig Politik med Hensyn til Import. Derfor maa vi, som jeg ogsaa sagde i Gaar, indtil videre være tilbageholdende paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard rejste Spørgsmaalet om eventuelt paa et senere Tidspunkt, hvis der maatte blive Muligheder derfor, at købe f. Eks. Foderstoffer i De forenede Stater, og jeg skal gerne sige, at noget saadant er naturligvis muligt, og kommer der en Tid, da vi med Fordel kan købe Foderstoffer i De forenede Stater, gaar jeg ogsaa ud fra, det vil blive gjort. Der er ikke truffet nogen Aftale, som forhindrer dette. Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem i, at en Plan for Anvendelsen af denne Kredit ikke giver noget fuldstændigt Billede, naar man ikke ved, hvad man bruger vore andre Dollarmidler til, herunder først og fremmest vore løbende Dollarindtægter fra Eksporten og anden Indtægt. Det maa ses som en Helhed, og det vil blive betragtet som en Helhed under Administrationen af vor fremtidige Import.

Første Næstformand (Arnth Jensen):

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg er glad over, at den højtærede Finansminister saa stærkt understregede — hvad jeg ogsaa ventede af ham — de Betragtninger, som jeg havde været inde paa baade ved første og anden Behandling. Jeg ønsker kun at sige, at jeg naturligvis heller ikke er blind for, at vi, og man kan ogsaa godt sige det danske Samfund, har adskillige Millioner Dollars til gode i Kraft af Skibsfartsmillionerne — vi ved endnu ikke det endelige Tal —, men jeg tror, den højtærede Finansminister vil være enig i den Betragtning, at man kan ikke stille Regnskabet op paa den Maade: Stattsens Gæld, eventuelt paa ca. 1½ Hundrede Mill. Dollars, som Debetpost, og som aktiv Kreditpost de 30 eller 40 Mill. Dollars, som